

СПОМЕНИ ЗА ПРОФЕСОРА И ПИСАТЕЛ Д-Р ДИМИТЪР ДИМОВ

Срещнах за първи път Димитър Димов през есента на 1940 година. Като студент в първи курс по ветеринарна медицина, на упражнения по анатомия при нас влезе сравнително млад, енергичен, с румени страни асистент с многодиоптърни очила, сдържано усмихнат.

Скоро научихме, че асистентът по анатомия и хистология Димитър Димов е писател - написал бил един роман - казаха колегите от горните курсове. Това ни развълнува и изпълни с гордост – щяхме да бъдем обучавани и от истински, жив писател.

Димов ни направи впечатление с кратките си, целенасочени обяснения върху изучаваните препарати, както и със своя особено правилен, силно наведен наляво почерк, изписван с лявата ръка. С нея държеше и скалпела, като беше много сръчен и внимателно препарираше, навеждайки силно главата си.

Въпреки своята сдържаност Димов се съгласи и ние цялата учебна група направихме с него една обща снимка в залата пред анатомичния препарат. Години по-късно показах на проф. Димов тази снимка. Тя видимо го развълнува и веднага ми я поиска, за да я покаже на семейството си. Изглежда е нямал снимки със студентите, когато е бил асистент.

През 1943 г. научихме, че асистентът Д. Димов е заминал на специализация в Испания. По-късно като разговаряхме с него за тази специализация и за Испания, научих, че още като студент е учил усилено испански език като посещавал и лекции в Университета. Така в него възникнал голям интерес към испанската история и култура. Мечтаел за Испания. И една щастлива случайност – обявяването на едно място за специализация в Испания, му дава възможност да реализира своята мечта. Разказа ми и един любопитен факт: след като пропътувал през цялата горяща във война Европа - дори две бомбардировки прекарал в Берлин - на френско-испанската граница го спират „да почака“. Доста чакал - наложили се разни справки, докато най-после му